

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/998/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111201237
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6111201237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: H. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX U. U., W. Y. XX, zast. splnomocnenou advokátkou: JUDr. Marica Koreňová, Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, J. Cikkera 8, proti odporcovi: X. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX U. U., W. Y. XX, zast. splnomocneným advokátom: JUDr. Peter Petrík, Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, Komenského 14419/18/D, o zaplatenie 3 786,28 € s prísl., na odvolanie navrhovateľa zo dňa 18. 10. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/112/2011-182 zo dňa 05. 09. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej návrh na zaplatenie 3 786,28 € zamietol, navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, potvrdzuje.

V nenapadnutých častiach zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania v sume 178,68 € a to na účet splnomocneného právneho zástupcu odporkyne JUDr. Peter Petrík, Advokátska kancelária 974 01 Banská Bystrica, Komenského 14419/18/D, č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie 3 786,28 € zamietol, odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 2 956,97 € od 27. 12. 2010 do 29. 06. 2011 a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 829,31 € od 27. 10. 2011 do 11. 11. 2011, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Odporkyni súd náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že navrhovateľ návrhom žiadal zaplatiť sumu 2 956,97 €, v ďalšom zmenil návrh na začatie konania na zaplatenie sumy 3 786,28 €. Uviedol, že s odporkyňou boli manželia, nadobudli za trvania manželstva trojizbový byt, na splatenie ktorého si zobrali hypotekárny úver. Navrhovateľ uzavrel poisťnú zmluvu na poistenie bytu. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené. Od 01. 01. 2007 sa odporkyňa nepodieľala na úhrade nákladov spojených s vlastníctvom bytu, preto navrhovateľ požadoval úhradu polovice splatenej časti hypotekárneho úveru v sume 1 986,16 € od 01. 01. 2008 do 31. 12. 2010, polovice sumy nákladov na správu nehnuteľnosti vrátane úhrad do fondu údržby opráv bytového domu za to isté obdobie v sume 932,45 € a polovicu sumy poisťného v sume 38,36 €. Odporkyňa uviedla, že ako rozvedená manželka neužíva byt od roku 2006, užíva ho v celosti navrhovateľ. Súd vykonal dokazovanie vypočutím navrhovateľa, odporkyne,

oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. U. U., rozvodovým rozsudkom, zmluvou o poskytnutí hypotekárneho úveru, potvrdením o vinkulácii poistenia, výzvou na zaplatenie a podacím lístkom, výpismi z účtov, vyúčtovaním služieb súvisiacich s užívaním bytu za rok 2008, 2009, evidenčným listom, odpoveďami realitných kancelárií a rozsudkom súdu sp. zn. 7C/129/2012. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný skutkový stav, podľa ktorého navrhovateľ a odporkyňa boli manželia. Manželstvo uzavreli dňa XX. XX. XXXX. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa XX. XX. XXXX. Za trvania manželstva sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X na X. poschodí do vchode XX, bytového domu, číslo súpisné XXXX, kat. úz. U. U.. Po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to ani dohodou ani rozhodnutím súdu. Od 01. 08. 2006 bol byt v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Po uplynutí troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol tento od 02. 08. 2008 zo zákona v režime podielového spoluvlastníctva účastníkov sporu. Podielové spoluvlastníctvo bolo rozhodnutím súdu zrušené, výlučným vlastníkom bytu sa stal navrhovateľ. Stalo sa tak v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/129/2012 rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. 07. 2012. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval pohľadávku vo vzťahu k odporkyni za obdobie od 01. 01. 2008 do októbra 2011, teda za obdobie po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do troch rokov (do 01. 08. 2009) a tiež za obdobie režimu podielového spoluvlastníctva. Navrhovateľ preukázal, že uhrádzal mesačné splátky za obdobie od 01. 01. 2008 do 20. 10. 2011. Preukázal, že uhradil poistné, ktorého polovica predstavuje 45,48 €. Preukázal vyrubenie dane z nehnuteľnosti a jej zaplatenie, čo polovica predstavuje sumu 12,54 €. Súčtom na úhrade polovičnej sumy na hypotekárnom úvere v sume 2 526,36 €, na nákladoch na správu a do fondov pre správcu v polovičnej sume 1 201,9 €, polovičnú sumu poistného v sume 45,48 € a polovičnú sumu dane z nehnuteľnosti 12,54 €, potom žalovaná suma predstavuje sumu 3 786,28 €.

Súd poukázal na ust. § 451 ods. 1 a § 456 OZ.

V konaní mal preukázané, a to z vyjadrenia účastníkov konania, že odporkyňa v roku 2006 opustila spoločnú domácnosť. Zostal jej kľúč od bytu a to až do zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva v roku 2012. Nehnuteľnosť ale neužívala. Súd konštatoval, že podstatné je to, že účastníci konania sa nedohodli na tom, že navrhovateľ bude nehnuteľnosť užívať výlučne sám a sám uhrádzať náklady spojené s užívaním a vlastníctvom. Neuzavreli ani dohodu o bezodplatnom užívaní navrhovateľom. Tým, že odporkyňa neužívala nehnuteľnosť, nemohla realizovať svoje spoluvlastnícke právo formou brania úžitkov v užívaní nehnuteľnosti, má právo na finančnú náhradu od druhého podielového spoluvlastníka, ktorý realizoval užívanie v celosti. Jej oprávnenie domáhať sa tejto finančnej náhrady nevyplýva zo zmluvného vzťahu (pretože žiadna zmluva o spoločnom užívaní nehnuteľnosti alebo bezodplatnom užívaní nehnuteľnosti uzavretá nebola), vzniklo potom na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie. Výška bezdôvodného obohatenia je primeraná alebo obvyklá nájomnému za užívanie rovnakého bytu akého podielovými spoluvlastníkmi sú účastníci.

Okresný súd konštatoval, že návrh navrhovateľa voči odporkyni nie je dôvodný. Odporkyňa ani nespochybnila, že by navrhovateľovi bola prispievala na úhradu nákladov, ktoré súviseli s nehnuteľnosťou a uhradil ich v celosti navrhovateľ. Navrhovateľ má teda právo žiadať od odporkyne zaplatenie polovičnej sumy úhrady nákladov. Odporkyňa ani nespochybnuje, že sa na úhrade nákladov do výšky svojho spoluvlastníckeho podielu nepričinila. V rámci uplatnenej obrany voči návrhu navrhovateľa podľa § 98 OSP žiadala odporkyňa priznať vydanie bezdôvodného obohatenia od navrhovateľa, ktoré mu vzniklo tým, že odporkyňa nemala možnosť sa podieľať na užívaní spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu v 1. Obrana odporkyne vo vydaní bezdôvodného obohatenia je odôvodnená. Odporkyňa vznesla započítaciu námietku svojej pohľadávky s pohľadávkou navrhovateľa voči nej. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na ust. § 580 a 581 ods. 2, 3 OZ. Okresný súd uviedol, že započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Navrhovateľ si uplatnil pohľadávku v sume 3 786,28 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2 956,97 € od 27. 12. 2010 do zaplatenia a zo sumy 829,31 € od 27. 10. 2011 do zaplatenia. Odporkyňa si uplatnila pohľadávku 3 786,28 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2 956,97 € od 03. 06. 2009 a zo sumy 829,31 € od 03. 07. 2011. Navrhovateľova pohľadávka je splatná na sumu 2 956,97 € od 27. 12. 2010. Preukázal, že listom zo dňa 30. 11. 2010 vyzval odporkyňu na zaplatenie tejto sumy. Odporkyňa na pojednávaní potvrdila, že navrhovateľ ju v decembri 2010 vyzval na zaplatenie sumy. So

sumou 829,31 € je pohľadávka splatná od 28. 10. 2011, je to deň nasledujúci po pojednávaní 27. 10. 2011, kedy navrhovateľ rozšíril návrh na túto sumu. Nasledujúcim dňom je pohľadávka splatná.

Pohľadávka odporkyne na sumu 2 956,97 € je splatná od 29. 06. 2011, uplatnená v odpore zo dňa 03. 06. 2011, ktorý bol navrhovateľovi doručený 28. 06. 2011. Nasledujúcim dňom sa pohľadávka stala splatná. Pohľadávka 829,31 Eur je splatná od 11. 11. 2011, podanie odporkyne z 09. 11. 2011 doručené navrhovateľovi na pojednávaní 10. 11. 2011. Nasledujúcim dňom je pohľadávka splatná.

Z uvedeného vyplýva, že pri vzájomných pohľadávkach na sumu 2 956,97 € dochádza ku stretu pohľadávok dňa 29. 06. 2011 a pri pohľadávke na sumu 829,31 € dochádza ku stretu pohľadávok 11. 11. 2011. Teda vzájomné pohľadávky účastníkov konania uvedenými dňami zanikajú.

Obaja účastníci si uplatnili aj úroky z omeškania. U navrhovateľovej pohľadávky na sumu 2 956,97 € došlo k omeškaniu od 27. 12. 2010 a pri sume 829,31 € došlo k omeškaniu od 27. 10. 2011. U pohľadávky odporkyne na sumu 2 956,97 € došlo k omeškaniu od 29. 06. 2011 a pri pohľadávke na 829,31 € od 11. 11. 2011. S pohľadávkami navrhovateľa oproti odporkyni došlo k omeškaniu skôr ako s pohľadávkami odporkyne voči navrhovateľovi. Potom súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške ako vyplýva z výroku rozsudku okresného súdu.

Návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 3 786,28 € je dôvodný, obranu odporkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia tiež súd posúdil ako dôvodnú. Odporkyňa vzniesla v priebehu súdneho konania započítaciu námietku na vzájomné pohľadávky, ktoré sú peňažného charakteru u oboch účastníkov v tej istej výške, súd potom pohľadávky oboch účastníkov uvedené v dvoch sumách posúdil ako stretnuté ku konkrétnemu dátumu, ktorý je uvedený vyššie. Tým vzájomné pohľadávky zanikajú. Súd potom návrh navrhovateľa zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 1 OSP, navrhovateľ bol úspešný vo svojej pohľadávke voči odporkyni, neúspešný ale v obrane odporkyne a opačne odporkyňa bola neúspešná v pohľadávke navrhovateľa, ale úspešná vo svojej obrane.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ. Uviedol, že dôvodnosť podaného návrhu opiera o skutočnosť, že ku dňu podania návrhu na začatie konania bol navrhovateľ a odporkyňa bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu. Účastníci sporu boli rozvedení rozsudkom č. k. 17C/89/2006-26 zo dňa 29. 06. 2006. Pretože nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov s poukazom na ust. § 149 ods. 4 OZ, bola nehnuteľnosť - byt ku dňu podania návrhu na začatie konania v podielovom spoluvlastníctve. Odporkyňa od 01. 01. 2007 sa nepodieľala na úhrade nákladov spojených s vlastníctvom bytu. Navrhovateľ bol nútený všetky platby realizovať v plnom rozsahu. Vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy za obdobie od 01. 01. 2001 do 30. 11. 2010 v sume 3 896,81 €.

Okresný súd posúdil návrh navrhovateľa ako dôvodný, ale zároveň v plnom rozsahu akceptoval právnu opodstatnenosť kompenzačnej námietky vznesenej odporkyňou proti uplatnenému nároku navrhovateľa.

Navrhovateľ v priebehu konania tvrdil a opak jeho tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázala a ani nevyvrátila, že odporkyňa aj po tom, ako v júni 2006 opustila spoločnú domácnosť, mala zabezpečený voľný prístup do spoločnej nehnuteľnosti, čo potvrdzuje skutočnosť, že mala k dispozícii kľúče od nehnuteľnosti. Potom nie je možné súhlasiť s názorom súdu, že táto nemohla realizovať svoje spoluvlastnícke právo k nehnuteľnosti. Odporkyňa mala v nehnuteľnosti až do 25. 10. 2010 uskladnené hnutelné veci. Odporkyňa neprejavila ani len konkludentne záujem o užívanie spoločnej nehnuteľnosti, táto nekontaktovala navrhovateľa s úmyslom nehnuteľnosť užívať. Odporkyňa nemala záujem, ale nepochybne mala možnosť kedykoľvek nehnuteľnosť v rozsahu svojho spoluvlastníckeho práva užívať. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, návrhu vyhovieť.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že odvolanie je tendenčné a účelové. Navrhovateľ v rozhodnom období užíval nehnuteľnosť v celom rozsahu. Medzi účastníkmi sporu nebola uzavretá žiadna dohoda o spôsobe užívania bytu. Navrhovateľ tento užíval od momentu, keď odporkyňa v obavách pred navrhovateľom ešte počas trvania manželstva opustila spoločnú domácnosť. Navrhovateľ nepreukázal, že vyzval odporkyňu na užívanie bytu resp. že by sa odporkyňa bránila užívať byt. Navrhovateľ sa od začiatku vzniku podielového spoluvlastníctva správal tak, že iba on je oprávnený byt užívať. Nebol ochotný umožniť užívať čo i len jednu miestnosť v byte ani odporkyňi ani tretej osobe. Vo všetkých miestnostiach bytu sa nachádzali veci patriace navrhovateľovi. Spôsob užívania bytu ako takého ani neumožňoval navrhovateľovi a jeho rodine užívať nehnuteľnosť v rozsahu 1, pretože to technicky ani vecne nebolo možné. Navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa mala počas celej doby prístup do bytu. Odporkyňa žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 178,68 €.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a rozhodnutie náležite odôvodnil.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktoré je podrobné a komplexné tak pokiaľ ide o skutkový stav aj právne zdôvodnenie a preto naň v celom rozsahu odkazuje.

Podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti z vykonaných dôkazov, prednesov účastníkov, predložených listinných dôkazov, vec správne právne posúdil.

Okresný súd vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbal na celkovú presvedčivosť, premisy zvolené v rozhodnutí ako aj závery, ku ktorým dospel na základe týchto premís, sú prijateľné, racionálne, spravodlivé a presvedčivé.

Prvostupňový súd podal výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti. Odvolací súd nezistil, že navrhovateľovi bola prípadne postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, prípadne, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani, že by súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 213 ods. 1 OSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7. Podľa ust. § 213 ods. 2 OSP ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

V súdnej veci odvolací súd nezistil, že na vec sa prípadne vzťahuje ustanovenie takého právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Ani samotný odvolateľ v podanom odvolaní neuvádza, že vec treba prípadne posúdiť podľa iného právneho predpisu a aké je to iné právne posúdenie.

Odvolateľ v podanom odvolaní nenamieta súdom zistený skutkový stav, nenavrhuje vykonanie dôkazov, ktoré prípadne odmietol vykonať okresný súd, prípadne nenavrhuje nové dôkazy, ktoré nemohol navrhnuť do ukončenia dokazovania na okresnom súde. Odvolací súd nesmie prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal okresný súd odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Odvolací súd nemal podklad, ani dôvod prehodnocovať dôkazy vykonané súdom prvého stupňa a konštatovať iný skutkový stav. Právne posúdenie okresného súdu je zodpovedajúce zistenému skutkovému stavu a súd prvého stupňa tak isto použil právne predpisy vzťahujúce sa k zistenému skutkovému stavu. Odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že účastníci sporu sa nedohodli na tom, že len navrhovateľ bude užívať nehnuteľnosť - byt, neuzavreli dohodu o bezplatnom užívaní bytu navrhovateľom. Tým, že odporkyňa neužívala nehnuteľnosť, nemohla realizovať svoje spoluvlastnícke právo. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že navrhovateľka nemohla realizovať svoje vlastnícke právo užívaním bytu už aj z dôvodu, že byt užíval navrhovateľ, tento ho užíval so svojou družkou a maloletým dieťaťom; uvedený spôsob užívania bytu navrhovateľ nenamietal. Potom nebolo možné a ani by nebolo v súlade s dobrými mravmi, aby prípadne aj odporkyňa mala možnosť užívať predmetný byt.

Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že účastníci sporu sa prípadne dohodli o spôsobe užívania bytu, teda, že byt bude užívať len navrhovateľ a jednalo by sa prípadne o bezodplatné užívanie bytu.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti; v časti, v ktorej súd návrh o zaplatenie 3 786,28 € zamietol, navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, potvrdil.

V nenapadnutej časti, v ktorej okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške, zo sumy a v lehote tak ako vyplýva z výroku rozsudku okresného súdu a v časti, v ktorej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý, pretože nebol odvolaním napadnutý.

Odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania. V odvolacom konaní úspešná odporkyňa podala návrh na náhradu trov konania, tieto vyčíslila (§ 142 ods. 1, § 151 ods. 1 OSP). Trovami odvolacieho konania odporkyne je náhrada trov právneho zastúpenia splnomocneného právneho zástupcu odporkyne za jeden úkon právnej služby a to podanie vyjadrenia k odvolaniu; úkon právnej služby v sume 141,09 € plus režijný paušál v sume 7,81 € plus 20 % DPH. Spolu trovy odvolacieho konania v sume 178,68 € (141,09 + 7,81 + 29,78 = 178,68).

Túto sumu je povinný nahradiť navrhovateľ na účet splnomocneného právneho zástupcu odporkyne do troch dní od doručenia rozsudku.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.